



Alzina del camí de Ca n'Àngel

Esparreguera

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí de "Ca n'Àngel"
Emplaçament: Camí que va a Ca n'Àngel.

Coordenades:

Latitud: 41.55555
Longitud: 1.8485
UTM Est (X): 403974
UTM Nord (Y): 4601072

Classificació

Número de fitxa: 08076 - 3
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Espècimen botànic
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: Ordenança municipal no fiscal n. 41, 10-1-1997.
Accés: Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat: Privada
Titular: 08075A03009011
Autoria de la fitxa: ArqueoCat SL- Josefa Huertas i Natalia Salazar
Data de registre de la fitxa: dl., 21/04/2008 - 02:00

Descripció

Alzina ("Quercus ilex") d'una alçada de 15 metres, amb una volta de canó de 2,20 m i una capçada (diàmetre) aproximada entre 10 metres.

Arbre de flors reduïdes, sense pètals, unisexuals, les masculines reunides en inflorescències pendulars anomenades aments i les femenines solitàries o en grups de 2 a 3. La forma d'aquestes flors ja deixa entreveure (com a Pins i Xipre) el seu caràcter anemòfil, és a dir, que el seu pol·len és transparent pel vent i no pels insectes. Es tracta de plantes monoiques, les flors masculines i femenines es troben branques separades però no conviuen al mateix arbre. Les seves fulles són simples, alternes, perennes, coriàcies, lanceolades, amb un marge enter, dentat o gairebé espinós, d'un verd fosc a l'anvers i recobertes d'una borra grisosa al revers. El seu fruit és molt característic, una núcula (fruit sec amb una sola llavor) revestida a la seva base per un involucre lignificat recobert d'esquames anomenat cúpula. Tot el conjunt és el conegut aglà. És un arbre corpulent, de fins a 20 m. d'alçada, de creixement lent, fusta dura i amb nusos, útil per a fer mànecs d'eines i antigament usada per a fer carbó.

Història

Edat estimada 150 anys. Cal esmentar que l'alzina formava antigament els boscos de la zona on ens trobem, però va ser substituïda per l'home que hi va plantar el Pi, molt més ràpid en el seu creixement i per tant més explotable, però per contra molt més brut alhora de formar boscos i molt menys resistent al foc.

Bibliografia

(1997): Càtalog d'arbres d'interès local. Ajuntament d'Esparreguera. Inèdit.

